

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

De questiōibus impertinētibus

ut pūcta ch̄o de p̄senti: sed solū ut aliqd terigerunt.

ch̄i: sic adorant hypdulia: ut patr. ij. vbi sup. Sicut at dicat q̄ i ea re q̄ adorat non habet locū diuera acceptio ei⁹ fm 2 side rationē: dicendū est ei q̄ null⁹ adorat sane lignū absolute: sed solū distinguendo q̄ in intellectū actu vel virtute rōne ligni ut lignū gnuia rōne ligni ut imago. Cxix iſq̄ q̄ ch̄m tetigit fm mentē sci. Thom. adoratur tripliciter. Primo ut in agno. et h̄ est cōe etiā crucib⁹ q̄ nō terigerit. Iii. Et scđ ut res ch̄i ei pūcta. Et tertio res ch̄i ei nō pūcta. Tertio mō adorat h̄ hypdulia non obstat q̄ ille honor sit ch̄i et nō crucis. q̄ h̄ ch̄is in seipo et in sua imagine et in sua re sibi pūcta adorat latria: in re nō coniuncta adorat hypdulia: q̄ adorat in alio.

Sed p̄tra Primo. Nā si p̄tate est sufficiens ratio adorandi latria: bñ p̄go debet ret adorari latria. Solu. Bñ p̄go et rōne imaginis et rōne p̄tac⁹: q̄dē digna adorari latria eq̄ bñ ut imago depicta et vestimenta: h̄ adorari nō debet latria. q̄ cū in se sit q̄d adorabile: videt ille honor siste re in imagine ut res est: et eēt pīculū idola trādi. Scđo. Nā idē sequit de afello quo ch̄is est vsus ascendens ad passionē in hiebrusale. Sol. Utq̄ ille asell⁹ ut pūcta ch̄o esset adorand⁹ latria: et nō coniunctus erat hypdulia: nec debet h̄ aliqui esse ridiculū: quia cu m̄ esset animar⁹ dignior fuit lapide sepulcri: quē veneramur. Elit

ce iſq̄ coclusions

Prima. Crux q̄ ch̄m tetigit rōne p̄tac⁹ et rōne imagis adorat latria

Scđa. Lacea aut̄ q̄ ch̄m tetigit et clavis et reliq̄ adorant lat. ut pūcta ch̄o rōne p̄tac⁹: h̄ nō rōne imagis.

Tertia. Omnis crux in quacunq; materia adorat latria: q̄ est imago: nō autes omnis lancea vel clavis. q̄ h̄oꝝ nullum est imago. et qdam ch̄m tetigerūt qdam p̄ non.

Quarta. Ea q̄ ch̄m tetigerūt si 2 side renf p̄cise ut res ch̄i. l. nō ut ei pūcta adorant hypdulia.

Quinta. Partes sancte crucis q̄ ch̄m tetigit: q̄ actu ch̄m nō tetigerūt de p̄pī quo nūl in suo roto: adorant latria gratia alterius id est christi et sui totius in quo

Sexta. Nō solum dei imago artificialis sed etiam naturalis pura h̄o maxime crucifixus vel angelus est digna adorari: sed rōnal nō debet adorari nisi ea adoratio eq̄ est digna in se.

Septima. Licet bñ p̄go sit duplicit rōne ne digna adorari latria: tñ illicitū ē sic eaꝝ adorare.

Octava. Eadē est rōne de reliquijs illi⁹ asell⁹ si inueniunt sicut et de alijs q̄ ch̄m tetigerūt: excepta substantialis forme mutatione: q̄ tñ nō obstat adorationi: ut p̄tac⁹ reliquijs sit rōne.

Nona. Nulla creatura irrōnalis fm se est aliq̄ mō veneranda: h̄ solū ut imago vt aliqd alio alteri⁹

Casus xiij.

Veritatis. Ut ornat⁹ mulierum fm morē patrī sit meritum aut peccatum veniale aut mortale. Ad hoc autem responder sanct⁹ Thomas. ii. iiij. q. cliv. et Pisanus et Augustinus ad Presb̄t̄ium. et Alexan. de ales in. ij. et Archebis. ij. parte. ii. iiiij. c. v. Ex quib⁹ sic respondeat Qd̄ sanctor⁹ patrum documento sanctitū nō est: suggestio adiumentio nō est presumēdūm. ij. q. iiiij. psalmiti. Sed nec scriptrice nec sancti dicunt hoc esse mortale: nisi in certis casib⁹ Iḡf: alijs nō erit mortale: per argumentum a p̄tarijs: ut dist. xxv. qualis. Sed contra Primo. q̄ scripsit p̄tura talib⁹ cōminatur Elate. ij. et Ep̄p̄anus dicit q̄ p̄p̄ura et serico induit ch̄istum induere nō possumt. Solu. Intelligit in casu in quo est morale. Secundo. quia est p̄tra scripturam apostolicā. j. Petri. ij. Quarū nō sit tē. Et. j. T̄m. ij. Nō in tortis crinib⁹ tē. Contra istam autem scripturam nō est dil̄p̄atio. xxv. q. i. sunt quidam. imo per antiquam cōp̄ulationes decreta lib. phibens vestes incise et huiusmodi sub pena p̄uationis sacramentorum. Solu. Ratio militaris de his que cōtinens in doctrina apostolica sub p̄cepto. Que aut̄ sint talia ex modo loquendi et necessitate materie de qua est sermo: et decla

Tractatus

III

ratiōe sc̄rō accipit. Et ad antiquā com̄ centūi. Hec om̄ia sunt doctrina Archis, pilariōem dī q̄ in noua nō habet q̄ obfīz t̄ mens p̄dictoz: q̄b addie: q̄ q̄i ornatū uaf. Ite dicit q̄ aliquā leges vēhnon recīs nō est p̄cīm: tūc supposita grātia est meris p̄iūt morib⁹ vētētiū; vēt̄raria p̄suetū tū: q̄ om̄is act⁹ dēliberat⁹ i habēre graclīne abōkenf. dist. iiii. ca. deniq̄. t̄ seqn̄tū tiam est p̄cīm v̄l meritū fīm doctrinā La bus. Tertiis Martb. viii. Vē illi q̄ quez preo. t̄ theologoz sc̄adālū venit. Sed vē fīm Hiero. impor tar damnatiōem eternā. ad q̄d facit dī in iūf. t̄ dam. c. si culpa. Sol. Ornatū q̄n est sc̄adālū acceptū t̄ nō datū de q̄ p̄cedit rō. Sc̄iendū est aut̄ q̄ in h̄ dupl̄ st̄in, git p̄cīm. l. exintētiōe t̄ ex ipo factō. q̄d p̄ clusiones declarat

Prima. Ornat⁹ semp ē mortale si intē dat ruina alicui⁹

Secunda. Similit̄ si intēdatur vāna gloria finaliter. id est sic q̄ esset mulier p̄ rata peccare morta. t̄ anteq̄ talem p̄dere laudem.

Tertia. Similiter si intēdatur compla centia in ornatū sic q̄ ruina alter⁹ nec in tendat nec etiā cūref. Et sic incelegit Pe trus de tarāta. illud Aug. Nibil est adeo veniare q̄n fiat mortale dū placē. di. xxv. §. criminis. Et dico ruina nō curari cū est parata nō defistere: etiā si sciret aliq̄e ide possent deleri ruina passuz.

Quarta. Si aut̄ intēdatur laus v̄l com placētia: curata ruina t̄ nō finaliter: est

Quinta. Si aut̄ intēdatur placere vīro ta: q̄ est q̄n q̄s talem exercet actū q̄ actua ne se zēnat vel sequat̄ alienas: nō est pec ciatū rōne intētiōis: nō forte rōne magni actū parebit i seqn̄tū excessus.

Sexta. Si aut̄ intēdatur absēdēre māj sionis: quia est actus charitatis t̄ra illa culā aut vitare alienas derisiōes: ē nullū dīrectus: nō habituātē teneantur in vō p̄cīm q̄t leue

Septima. Quantū vō ad factū ipūm mortale si sit magn⁹ excessus: als nō erit excessus iudicio viri prudēt⁹.

Octaua. Rōne vō intēriū erit similē de sacra vñctioē mortale si sit magn⁹ excessus: als nō erit nullū si nullus excessus: quia non erit ocaſio vata sed accepta. arti. xxiij. q. v. de oc

Nona. De fucis dico q̄ sine p̄cō defē runk ad absēdēdā maculaz a nuptis t̄ pe. di. j. quotidians nubilib⁹ fīm fīm Tho. als semp est p̄cīm lic⁹. vō semp mortale rōne intētiōis v̄l inz multi. imo p̄ sacerdotale fīm aliquā

¶ Casus xliij.

Veritūr. xliij. Utruq̄ possint remitti venialia stan te cōplacentia ad illa: Adh autē responder sc̄. ūs Tho. Pisanus ii. p̄cīm. v. p̄ infrascpas

Prima. Nullo modo potest peccati ve niale remitti q̄dūt plācer in hac vita quo ad culpam: pec̄ p̄sequēter quo ad penant q̄ nō collitur stāte sua causa. i. culpa: quia nō poti remitti nō volūras iōordinata reor dinetur: quod esse nō potest q̄dūt plācer peccarum.

Sc̄da. Nec tñ ad ei⁹ deletionez regit actualis p̄titio: de singulis: q̄r oblita nō parata nō defistere: etiā si sciret aliq̄e ide possent deleri

Tertia. Nec sufficit habitualis: q̄r non starēt cū p̄nia: t̄ p̄seqn̄t nec cū ḡa: quod placentia: curata ruina t̄ nō finaliter: est est fallūm

Quarta. Sufficit aut̄ p̄tual t̄ impli ciatū rōne intētiōis: nō forte rōne magni actū parebit i seqn̄tū excessus.

Quinta. Delenēt p̄ actū generalē confes sionis: quia est actus charitatis t̄ra illa culā aut vitare alienas derisiōes: ē nullū dīrectus: nō habituātē teneantur in vō luntate.

Sexta. Et p̄ sacram cōmunionē de cō rōne p̄digitarz: erit mortale si sit mag⁹ se. dist. ij. cum omne. t̄ e. ū quotiēscung. t̄ excessus iudicio viri prudēt⁹.

Septima. Per aquā bñdictaz: de p̄se mortale si ibi sit alioq̄ excessus paru⁹: vel dist. ij. aquā nullū si nullus excessus: quia non erit ocaſio vata sed accepta. arti. xxiij. q. v. de oc i. quam oblatiōem. t̄ ca. medicine. t̄ dist. ij. sane.

Nona. Ite p̄ oīzonem p̄cipue dñicā. de nubilib⁹ fīm fīm Tho. als semp est p̄cīm lic⁹. vō semp mortale rōne intētiōis v̄l inz multi. imo p̄ sacerdotale fīm aliquā